

4.) Marti Kuru 38 a. wana Uerija näläs Laage
na wallas Kõdawa kihikonnas sündinud. Elab
praiga Lellenbach'i mees ja wene muul. Rääkis
ühe kord meele: Toomas Kõpaka oli täiwe
igane mees, meä olin weel piseke peisi par
nisa, meie mehed rääkisime iga ehta eina
farajas kergel eimide otjas magamas.

Üks ehta jalla laskima nü kuu emegi wana praiga
pääle magama. Meä wimefin kehe rängast maga
ma. A Toomas pupperdi ja pupperdi ei tula ega
tula süäl toisest uue filmä oli liqi poole eoni
erkewit.

Kerraga kuuld Toomas: Üks kormib faraja (eini
lao) (küüni) Taga, ise wedä torme uel raud ahil
laid enese peräs. (jääril)

Kõrft kabuni tene kergel famu astumisel redent
üles eimide pääle, kus meigi olma. Mina maga
sin furneta, ei kuuld midägi, Toomas imo täis ei
tehtinud meeda ka erota.

Üks kord kraaboti (woodeti) mee koiwa äärest
karuust sinni ja rebiti warte esja ninda et

meä üles erõsin, ja kisa ukrafin, Toomas,
Toomas, minnas wart jaa mee karaw kisel?

Toomas ei wastand midägi, ja kui meä ma
gama jään tula tene arg püks plagama, ja
jätas mine ääsi magama. Umminu neida
ajal erõsin üles, karaw äärine ehti ja kippiti
weel, a Toomast ei ole enämb ema usemel, meä
melli, et täina eose karaw rebis, ja firaafin (pa
handin) teft. Euneqa emmine Toomas rääki
kain nüida täina eose imus ole ja salamis wälä
tule. Kui mees kordes abelaid ema järel (peräs)
wedänd, siis kuuld Toomas, Meä lalle naine Ma
ri itkand ja lolland sewa häalega ema toa juu
res, meeda lao (faraja) ägääl oli.

Mari, mee lalle naine ütli, Meä ei ole kargel
ööl ouwes käind ega teasse ülewot ole, magin orge
raku ja furneta.

Kuu wai raks peräst seä furi mee lalle
wältü, ja lollenaine jõi pisekaipe pejaga teft
taga i kema. Marti toendas öölles, Se on
just nü tofi kuu ma praiga räägin.

Lellenbach's 23 Feb. May 1891
K. J. K.